

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-377/21-7

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

PRIJELJENO: 09-02-2022		EOJN OSTOM NEPOSREDNO E-MAIL
USTROJ. JED. 3	VRIJEDNOST	PRILOZI
KLASA: UP/II-034-02/21-01/946		
URBROJ: 383-22-12		

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlenji Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Turković d.o.o., Velika Gorica, Kneza Mislava 2, koje zastupa opunomoćenik Antun Šagovac, odvjetnik iz Velike Gorice, Zagrebačka 17, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Ministarstva poljoprivrede, Zagreb, Ulica grada Vukovara 78 i Jet-set d.o.o. iz Vrbanje, Kneza Ljudevita Posavskog 204, u predmetu radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 27. siječnja 2022.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/21-01/946, urbroj: 354-01/21-9 od 12. studenog 2021.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika odbijena je žalba koju je tužitelj izjavio protiv odluke Ministarstva poljoprivrede (naručitelja) kojom je u postupku javne nabave broj objave: 2021/S 0F2-0023094, radi izvođenja radova na održavanju šumskih prometnica u šumama šumoposljednika na području Sisačko-moslavačke županije, kao najpovoljnija odabrana ponuda ponuditelja Jet-set d.o.o. iz Vrbanje. Odluka o odabiru donesena je temeljem kriterija za odabir, a to su ekonomski najpovoljnije ponude na temelju cijene (90%) i dosadašnjeg iskustva angažiranog stručnjaka – 10% i objavljena je u EOJN RH 6. listopada 2021.

2. Tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika navodeći da odabrani ponuditelj nije dokazao udovoljenje zahtjevima iz točke 3.4.1. niti točke 3.4.2. Dokumentacije o nabavi, a kojima se propisuju uvjeti sukladnosti gospodarskog subjekta s normom osiguranja kvalitete ISO/IEC45001 i ISO/IEC14001. Poziva se na odredbe članaka 213., 270. i 271. Zakona o javnoj nabavi te ističe da je odabrani ponuditelj u svojoj ponudi dostavio certifikate izdane od strane ICR Adriatica d.o.o., a u provedenom postupku nije dostavljen traženi dokaz da je ICR Adriatica d.o.o. ovlašteno od strane nacionalne akreditacijske agencije, a okolnost što je odabrani ponuditelj tijekom postupka dostavio traženi dokaz certifikatima koje je izdalo drugo tijelo – RIG Cert smatra da ukazuje kako je i sam odabrani ponuditelj ocijenio da njegova ponuda nije

bila valjana u trenutku dostave naručitelja. Kako su naknadno dostavljeni certifikati izdani nakon dostave ponude i početka pregleda i ocjene ponuda tužitelj osporava i prihvaćanje ovih certifikata. Također osporava i opseg certifikacije i ne prihvaća stajalište tuženika prema kojem nije odlučno upućuje li certifikacijski opseg iz certifikata na usluge ili radove budući da je dokumentacijom o nabavi u točki 2.1. predmet nabave određen izričito kao izvođenje radova na održavanju šumskih prometnica. Smatra da opseg certifikata koje je dostavio odabrani ponuditelj ne pokriva područje djelatnosti koje je povezano s predmetom nabave jer se dostavljeni certifikat odnosi i na: pružanje usluga u niskogradnji, a statistička nomenklatura ekonomskih djelatnosti prema kojoj bi radovi predmetne nabave ulazili u područje niskogradnje ne poznaje pojam usluga u niskogradnji. Tužitelj nadalje osporava pravilnost ocjene ponude izabranog ponuditelja vezano za točku 3.3.3.2. Dokumentacije o nabavi kojim je traženo da gospodarski subjekt raspolaže građevnim strojevima i tehničkom opremom između ostalog i jedan stručnik snage 100 kw, a odabrani ponuditelj je protivno dokumentaciji o nabavi dostavio dokaz o raspolaganju stručnika 118 kw. Poziva se na odredbu članka 256. Zakona o javnoj nabavi te smatra da je tumačenje naručitelja i tuženika proizvoljno jer vezano za stručnik naručitelj nije odredio minimalne uvjete, odnosno minimalnu snagu stručnika od 100 kw. Ne prihvaća ni pozivanje tuženika na Pravilnik o vrsti šumskih radova i minimalnim uvjetima za njihovo izvođenje te radovima koje šumoposjednici mogu izvoditi samostalno jer pravilnik ne određuje vrstu, jačinu i količinu građevinskih strojeva, već uvjetuje minimalni stručni kadar za ishođenje šumarske licencije. Smatra da je rješenje tuženika vezano za žalbene navode kojima je tužitelj osporava akreditirano tijelo i snagu stručnika odabranog ponuditelja kontradiktorna i unosi pravnu nesigurnost jer se vezano za akreditirano tijelo tuženik poziva na strogo propisane uvjete u natječaju, dok u odnosu na traženu snagu stručnika dopušta odstupanje od uvjeta propisanih dokumentacijom o nabavi. Predlaže da Sud tužbu uvaži, poništi rješenje tuženika i usvoji žalbu te potražuje trošak žalbenog postupka i trošak upravnog spora u iznosu od 35.000,00 kn.

3. Sukladno odredbi članka 32. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) tužba je dostavljena na odgovor tuženiku, naručitelju i odabranom ponuditelju, koji su se očitovali o navodima tužbe.

4. Odgovore na tužbu Sud je u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima dostavio tužitelju.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Rješenjem tuženika potvrđena je pravilnost odluke naručitelja kojim je u otvorenom postupku javne nabave broj objave: 2021/S 0F2-0023094 kao najpovoljniju odabrao ponudu ponuditelja Jet-set d.o.o. iz Vrbanje. Tužitelj je u žalbenom postupku osporavao odluku naručitelja iz istih razloga na kojima temelji tužbu u ovom upravnom sporu.

7. Iz podataka spisa predmeta razvidno je da su u otvorenom roku za dostavu pristigle dvije ponude i to odabranog ponuditelja s ponuđenom cijelom u iznosu od 2.488.240,50 kn bez PDV-a odnosno u ukupnom iznosu od 3.110.300,63 kn s PDV-om i ponuda tužitelja s ponuđenom cijenom u iznosu od 2.524.185,00 kn bez PDV-a odnosno u iznosu od 3.155.231,25 kn s PDV-om. Kriterij za odabrani ponude bio je 90% ekonomski najpovoljnija ponuda i dosadašnje iskustvo angažiranog stručnjaka 10%.

8. Tužitelj tužbom opetovano osporava pravilnost pregleda i ocjene ponude odabranog ponuditelja vezano za zahtjeve propisane točkama 3.4.1. i točke 3.4.2. Dokumentacije o nabavi. Točkom 3.4. Dokumentacije o nabavi određeno je da gospodarski subjekt treba potvrditi suglasnost s propisanim sustavima/normama i to prema točki 3.4.1. norme osiguranja kvalitete za koju gospodarski subjekt treba biti certificiran po normi ISO/IEC45001 ili jednakovrijedne za sustav upravljanja zdravljem i sigurnošću na radu iz područja održavanja ili rekonstrukcije ili izgradnje šumskih ili protupožarnih ili kompleksnih prometnica (lokalnih, regionalnih, županijskih, državnih, magistralnih i autocesta). Pod navedenom točkom dokumentacije o nabavi stoji da je ISO/IEC45001 međunarodna norma koja utvrđuje kriterije i niz načela sustava upravljanja zdravljem i sigurnošću na radu. Certifikatom gospodarski subjekt dokazuje da je osposobljen organizacijski i stručno za izvođenje radova u skladu s propisima o sigurnosti na radu i zaštiti zdravlja, što je za predmet nabave od izuzetne važnosti zbog specifičnosti izvođenja radova na šumskoj infrastrukturi, radova s povećanom opasnošću za život i zdravlje – uklanjanje stabala poremećene statike, vjetroizvale, iskopine sipkom i močvarnom tlu, radovi sa strojevima i uređajima s povećanom opasnostima (povezano s time, značajno povećanih rizika od ozljeđivanja).

9. Točka 3.4.2. Dokumentacije o nabavi odnosi se na norme upravljanja okolišem koje gospodarski subjekt treba potvrditi dostavljanjem certifikata po normi ISO/IEC14001 ili jednakovrijedne za sustav upravljanja okolišem iz područja održavanja ili rekonstrukcije ili izgradnje šumskih ili protupožarnih ili kompleksnih prometnica (lokalnih, regionalnih, županijskih, državnih, magistralnih i autocesta). Također je definiran ISO/IEC14001 kao međunarodna norma koja omogućava tvrtkama razvoj aktivnosti i ciljeva za poboljšanje sustava upravljanja okolišem te praćenje učinkovitosti istih. Certifikatom gospodarski subjekt dokazuje da je organizacijski stručno osposobljen za izvođenje radova u skladu sa svim propisima o zaštiti okoliša od zagađenja i narušavanja prirodne ravnoteže, što je za predmet nabave od izuzetne važnosti jer je prirodna šuma značajni element okoliša, ekološki osjetljiva, gdje se radovi izvode u specifičnim uvjetima šume, šumskog zemljišta, otvorenih vodotoka i procijednih voda ne ugrožavajući biološku raznolikost i integritet šume. Prema dokumentaciji o nabavi ispunjenjem sukladnosti s propisanim normama gospodarski subjekt dokazuje dostavljanjem u ponudi ispunjenog ESPD obrasca i potvrde koje su izdala neovisna tijela, a kojima se potvrđuje sukladnost gospodarskog subjekta s propisanim normama.

10. Tužitelj tužbenim navodima niti ne osporava da je tužitelj dostavio certifikate o ispunjavanju normi ISO/IEC45001 i ISO/IEC14001 koje je izdala tvrtka ICR Adriatica d.o.o. Prema stajalištu tužitelja navedeni certifikati odnose se na pružanje usluga u niskogradnji, dakle, na pružanje usluga, a predmet javne nabave je izvođenje radova.

11. Ovaj tužbeni navod sud ne prihvaća budući da opseg i primjena ISO certifikata ovisi o prirodi i djelatnosti kojim se gospodarski subjekt bavi, a naručitelj je u provedenom postupku utvrdio da je pretežita djelatnost odabranog ponuditelja gradnja građevina niskogradnje. Navedeno utvrđenje naručitelj je temeljio na izvratku iz sudskog registra za odabranog ponuditelja i popisu ugovora o uredno izvršenim istim ili sličnim radovima, što tužitelj tužbenim navodima niti ne dovodi u sumnju.

12. Stoga Sud prihvaća stajalište tuženika i naručitelja prema kojem je odabrani ponuditelj dostavljanjem navedenih certifikata dokazao da ima uspostavljen sustav

upravljanja kvalitetom i sustav upravljanja okolišem sukladno normi ISO/IEC45001 i ISO/IEC14001 u djelokrugu svojeg poslovanja.

13. Također dokumentacija o nabavi niti u jednom dijelu nije zahtijevala od ponuditelja da dostave dokaz o akreditaciji izdavatelja certifikata, već kako je naprijed navedeno potvrda je trebala biti izdana od neovisnog tijela, a njome se potvrđuje sukladnost poslovanja gospodarskog subjekta s propisanim normama. Imajući u vidu odredbu članka 290. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16.) kojom je propisano da naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi, to u konkretnom slučaju nije bilo niti osnove niti razloga da naručitelj traži dostavu akreditacije za ICR Adriatica d.o.o. Naime, dokumentacijom o nabavi dostavljanje traženih certifikata odnosi se na utvrđenje je li ponuditelj kao gospodarski subjekt svoje poslovanje uskladio s propisanim normama (članak 270. i 271. Zakona o javnoj nabavi) zbog čega je naručitelj i zahtijevao da potvrda bude izdana od neovisnog tijela. Odredba članka 213. Zakona o javnoj nabavi na koju se tužitelj u tužbi poziva stavkom 3. propisuje da su tijela za ocjenu sukladnosti u smislu stavka 1. i 2. tog članka tijela koje provode aktivnosti ocjene sukladnosti, uključujući umjeravanje, ispitivanje, certificiranje i inspekciju koje je akreditirano u skladu s uredbom (EZ br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća). Navedena odredba dakle odnosi se na slučajeve kada javni naručitelj dokumentacijom o nabavi zahtjeva da gospodarski subjekti podnesu izvješće o testiranju od tijela za ocjenu suglasnosti ili potvrdu koju izdaje takvo tijelo kao dokazno sredstvo sukladnosti sa zahtjevima ili kriterijima utvrđenim u tehničkim specifikacijama, kriterijima za odabir ponude ili uvjetima za izvršenje ugovora. S obzirom na navedeno sadržaj odredbe članka 213. Zakona o javnoj nabavi odnosi se na predmet nabave, a ne na gospodarskog subjekta (ponuditelja).

14. Tužitelj nadalje osporava rješenje tuženika vezano za pravilnost ocjene naručitelja prema kojoj je odabrani ponuditelj ispunio točku 3.3.3.2. Dokumentacije o nabavi kojom su traženi građevinski strojevi i tehnička oprema kojom mora raspolagati gospodarski subjekt, a među njima i jedan stručnik snage 100 kw. Tužitelj navedenu ocjenu osporava jer je stručnik odabranog ponuditelja snage 118 kw što je suprotno zahtjevu iz dokumentacije o nabavi. Tuženik je osporenim rješenjem ovaj žalbeni navod otklonio pozivom na odredbu članka 256. stavka 3. Zakona o javnoj nabavi prema kojoj prilikom određivanja kriterija za odabir među kojima je tehnička i stručna sposobnost javni naručitelj smije zahtijevati samo minimalne razine sposobnosti koje osiguravaju da će gospodarski subjekt biti sposoban izvršiti ugovor o javnoj nabavi. Kako je nesporno da odabrani ponuditelj raspolaže stručnikom veće snage od snage zahtijevane dokumentacijom o nabavi tuženik je ocijenio da je životno i logično da se njime mogu izvršavati poslovi kao i strojem nešto manje snage, odnosno da se ne može zaključiti da odabrani ponuditelj koji raspolaže strojem veće snage nije sposoban izvršiti predmetni ugovor o javnoj nabavi.

15. Navedeno stajalište tuženika utemeljeno je i na Dokumentaciji o nabavi jer točka 3.3.3.2. propisuje da gospodarski subjekt sukladno predmetu i članku 5. stavku 4. Pravilnika o vrsti šumarskih radova i minimalnim uvjetima za njihovo izvođenje te radovima koje šumoposjednici mogu izvoditi samostalno („Narodne novine“ 46/21.) moraju raspolagati građevinskim strojevima i tehničkom opremom koja je nužna za tehnološki primjereno izvođenje radova navedenih u troškovniku. Budući da točka 3.3.3.2. Dokumentacije o nabavi, u uvodnom dijelu vezano tehničku opremljenost, izričito propisuje da gospodarski subjekt mora raspolagati građevinskim strojevima

nužnim za tehnološki primjereno izvođenje radova to je u konkretnom slučaju prihvatljivo tumačenje prema kojem određena snaga stručnika od 100 kw predstavlja donju granicu koja je nužna za tehnološki primjereno izvođenje radova. Tužitelj niti tijekom upravnog postupka niti tijekom ovog upravnog spora ne dovodi u sumnju utvrđenje prema kojem stroj veće snage može tehnološki primjereno izvoditi radove koji su predmet dokumentacije o nabavi.

16. Slijedom navedenog razlozi na kojima tužitelj temelji tužbu u ovom upravnom sporu nisu doveli u sumnju pravilnost i zakonitost rješenja tuženika.

17. Stranke u upravnom sporu imaju pravo na naknadu troškova srazmjerno uspjehu u sporu. Budući da tužitelj nije uspio u ovom sporu to je neosnovan i njegov zahtjev za naknadu troškova spora.

18. Stoga je na temelju odredbe članka 57. Zakona o upravnim sporovima odlučeno kao pod točkom I. izreke dok se odluka pod točkom II. temelji na odredbi članka 79. stavka 4. istog Zakona.

U Zagrebu 27. siječnja 2022.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.

Za točnost otpisavka – ovlaštenu službenik:

Tanja Nemčić

